

Dzieszom nam twoj Mjer wudzjel sam. Ty syn tych Wjerjazych jene a schitko: Duz, moj Jescu, my famlutki bycž mi jene a tež scho. Nech je to moje Posnacze hacž do pošljeneho Sdychnenja! A jele so to moj Iasyk wjazy ryczecž, a moj Pomjatk wjazy slbowacz nemože: da nech mi jo twoj sw. Duch we mojej Wutrobi snami ryczi. Zedza tedom te helske Rota namne padzerž, a Sswjedomnje me kysčicžda, moj Jescusko, nech ja jo stym pobiju: Ton, fiz je Krystus, teho žiweho Boha Ssyn, ton je moj, a ja synm jecho. Prejcz wy Stoszje džicze, Grudnosz slobu smicze, Jesus kemni dže. Wot teho krasineho Posnacza zemy siebi tu Schtundu dale ryczecž; a teho sw. Ducha ktemu wuproſycz we wjerjazym a naſternym Botze naſchu a Kyrlischu.

Szenje na Sowiedzen sw. Pjetra a Pawola, Mattheja na 16. Stawi, wot 13. hacž do 20. Schtuczki.

Jako pak Jesus pschindze na Mesy Zesareje Philipoweje, wovrascha won ſwojich Wuczomnikow, a džesche: Schto praja Ludžo wotemne, teho człowskeho Ssyna, ſo ja ſynt? Boni džachu: Njekotni praja, ſo ſy Jan, ton Gheženik, njekotni, ſo ſy Heliasz, njekotni, ſo ſy Jeremias, aby tych Prophetow jedyn. Won džesche knim: Schtoha pak wy prajicze, ſo ja ſynt? Duz wotmolwi Schiman Pjetr a džesche: Ty ſy Krystus, teho žiweho Boha Ssyn. A Jesus wotmolwi, a džesche knemu: Sbozny ſy ty, Schimane, Jonaszowy Ssyno, pschetož Gjelo a Krej neje čzi to ſjewilo, ale moj Botz we Nebežach. A ja čzi tež praju: Ty ſy Pjetr, a na tu Skalu zu ja twariež moju Zyrkej, a te helske Rota nedýrbja ju pschemoz. A ja zu čzi teho nebeskeho Kraleſtwia Kluczje dacž: Schitko, schtož ty na Semi ſwjasacž budžesch, dýrbi tež we Nebežach ſwjasane bycž. Tedy ſakaja won ſwojim Wuczomnikam, ſo bychu nikonu nepowedzili, ſo won Jesus ton Kryst je.

To je tych najkraſnich a najwoſchich Szenjow jene; pschetož wono wopschimne jara woſoke a kraſne Wuczby we ſebi, na fotrychž nam Kscheszijanam woſebi weſe ležane je: Menujzv, ſo bychmy wukli, ſchtu x r y f t u s je, ſchto jeho Zyrkej aby Lud je, kajſich tažama Zyrkej Neſcheczelow ma, a potom tež, kajſe kraſne Dary a Kubla wona ma, fotrež hewaf nicho na Sswjeczi nima, psches fotrež wona twerdzje ſtejo wostane a ſdžeržana budže pschecziwo Gzertej a jeho Mozv.

To pak je Džiw psche wiſhje Džiw, ſorunje psches to Evangelion, fotrež tak kraſne a tych Kscheszijanow najwoſchi Schazje, ton Gjert lute Neſbožje, ſara wulku Hařru a ſa Zyrkej tu najwečzu Schkodu načinit je. Pschetož na tuto Szenje je ton neprawy Kryst, fiz ma Meno ton Antikryst, ton Bamž, ſchitku ſwoju Moz ſaložil, a je prajit, ſo je won ta kowa tež Zyrkwje, a ſo

jeno won jako ton Werch te Kluczje ſam ma. Kotrež woni na taiku Moz wuloža, ſo moje won wobsanknycž, wuſtajicž a czinicž veſ Kscheszijanami, tež we ſwjetnych Wjezach, ſchtož a kajž ze.

Sjenym Sſlowom: Teho Schprucha dla je ſo won postajit ſakena na Nebežach, na Semi a we Heli. Pschetož čzi dwje Wjezby tudy ſtaj jo woſebi, na fotrejuž to Bamžiſtwo natwarene je a na fotrymajž wone ſteji. Ta prijenja, ſo ton Knes ſwoju Zyrkej tudy na Pjetra twari, a jemu te Kluczje ſamemu podawa, tym druhim Japoschtoſam pak niz. Ta druha, ſo ſebi won, ton Bamž myſli, ſo je won ton Successor, aby ton, fiz po tamnym pschindze, aby ton Herba Pjetroweho Stoła, a ſo ta Moz, fotruž ton Knes Pjetrej dat je, jeno jeho Herbſtwo je, a fotrež jeno jemu ſamemu ſluſcha. Leboda tež won ſchitkich tych, fotniž jeho ſa teho Wercha, fotryž jeno ſamlutki te Kluczje